

BUITENLAND

In deze rubriek schrijven studenten over hun ervaringen in het buitenland. Jannemarie de Ridder liep van september tot en met november 2007 voor haar studie Geneeskunde stage in Tanzania.

Op de tong gebeten...?

Tijdens mijn laatste maand in Sumve heb ik grotendeels gewerkt op de 'polikliniek' voor kinderen onder de vijf jaar. Wat ik daar voornamelijk zag was natuurlijk Malaria, maar zo af en toe kwam er toch een patiëntje met een andere klacht op de bank voor mij zitten. Zo ook deze ochtend.

De moeder nam het kind op schoot en ging voor mij zitten. Na de gebruikelijke (langdurige) begroetingen vroeg ik haar wat het probleem was van haar telg. Ik verwachtte zo half en half dat ze mij zou gaan vertellen dat het kind koorts had, maar nee. Zij overgoot mij met een stortvloed aan Swahili. Oh help... mijn Swahili is absoluut verbeterd de afgelopen maanden, maar dit oversteeg mijn kunnen dusdanig, dat ik opstond om een tolk te gaan zoeken. Op dat moment zei ze dat ik moest kijken naar haar kind. Het meisje opende haar mond en ik zag een soort van gespleten tong als van een slang. Wat is dit? Aangezien ik toch al op weg was om iemand erbij te gaan halen, liep ik samen met de moeder naar de 'volwassen-poli'. Daar aangekomen vond ik gelukkig een Medical Officer (arts met een geneeskunde opleiding) die het kind meenam en verder behandelde.

Na mijn dienst op de poli, ging ik kijken op de kinderafdeling, hoe het ging met het patiëntje met de slangentong. In de status stond dat het kind was gevallen en op haar tong had gebeten.... Wat ik me meteen afvroeg was, hoe kun je nu zo op je tong bijten dat hij in de lengte splijt? Dat vroeg ik dus de volgende dag aan de Medical Officer. Hij vertelde mij dat hij het verhaal van de moeder ook niet geloofde en vertelde mij over Traditional Medicine.

In Tanzania is het heel gewoon dat mensen eerst naar een Traditional Healer (medicijnman) gaan, voordat zij naar een 'Westers' ziekenhuis komen. Dat wist ik wel, maar wat heeft die gespleten tong er nu mee te maken?

Hij vertelde dat sommige Tanzanianen, en vooral degenen die op het platteland wonen, geloven dat als je iets levends van een kind of vrouw afneemt je allerlei krachten krijgt. Wil je slim, sterk of gezond worden? Snijd dan 'gewoon' een stukje van een tong, oor of baarmoeder af en je krijgt wat je wilt! Ik was compleet geschokt. Wat is dit voor een gek land? Traditional medicine in de zin van kruiden en poeders et cetera, dat begrijp ik nog wel, daar geloven (sommige) mensen in Nederland ook in, gezien alle alternatieve praktijken die als paddestoelen uit de grond schieten. Maar dit gaat veel en veel te ver! Gelukkig komt deze extreme vorm van Traditional medicine niet zo vaak voor, maar elke case is er één teveel.

Het meisje maakt het lichamenlijk gelukkig goed en na een paar dagen kon zij weer redelijk praten. En zo werd een dag die begon als alle andere toch nog.... anders!

Arts-assistenten tevreden over supervisie

Arts-assistenten zijn over het algemeen heel tevreden over de kwaliteit van supervisie en over de bereikbaarheid van hun supervisors. Dit blijkt uit een enquête onder 128 arts-assistenten van het UMC St Radboud. Bijna iedere arts-assistent heeft ook weleens slechte supervisie gehad. Dit hangt vooral samen met de persoon die ze begeleidt. 'De uitslag is een pleidooi om meer feedback te geven aan onze supervisors.'

GIJS MUNNICH

Om twee redenen is goede supervisie van arts-assistenten belangrijk. 'Enerzijds is het van belang om de kwaliteit van patiëntenzorg te waarborgen. Anderzijds moeten arts-assistenten in het kader van hun opleiding goede feedback krijgen over hun functioneren', aldus Kitty Sliker, bestuurslid van de Arts Assistenten Vereniging Radboud (AAVR). De AAVR stuurde naar zo'n vierhonderd artsen in opleiding tot specialist (AIOS) en artsen niet in opleiding tot specialist (ANIOS) een vragenlijst om de supervisie te meten. 128 arts-assistenten reageerden, ongeveer een derde van het totale aantal in het Radboud.

107 van de 128 arts-assistenten (84 procent) vinden de begeleiding door hun supervisor goed of uitstekend. Eén kandidaat noemde de supervisie matig, maar niet één beoordeelde die als slecht. Hoewel het algemene oordeel goed is, geven 110 van de 128 respondenten aan af en toe slechte supervisie te krijgen en 6 zelfs regelmatig. Opvallend is dat in 81 procent van de gevallen dit afhankelijk is van de supervisor. Het hangt in veel mindere mate af van de taak (bijvoorbeeld afdeling, dienst, poli, OK) of iemand slecht begeleid wordt.

120 van de 128 arts-assistenten vinden hun supervisors

goed toegankelijk. Bij 125 assistenten komt het zelden of nooit voor dat ze weleens beslissingen nemen waarbij ze zich onvoldoende gesteund voelen door hun supervisor. Ook is gevraagd of assistenten ervaren dat ze problemen met hun supervisor kunnen melden. 103 zeiden ja hierop; 78 assistenten hebben dit wel eens gedaan. De vragenlijst bood ook ruimte voor extra opmerkingen. Sliker: 'Hieruit blijkt dat problemen niet overal veilig gemeld kunnen worden. Sommige arts-assistenten voelen zich niet op hun gemak en hebben het gevoel dat supervisors niet openstaan voor kritiek.'

Individueel beoordelen

Vorig jaar is het initiatief genomen voor de enquête. Aanleiding was een uitzending van Zembla over de slechte supervisie van arts-assistenten. De Ziekenhuis Opleidingscommissie (ZOC) gaf de AAVR de opdracht om in kaart te brengen hoe de supervisie in het UMC St Radboud is. 'De vragenlijst was vooral bedoeld als algemene inventarisering van de begeleiding van onze arts-assistenten', zegt Sliker. 'Het aantal respondenten per specialisme is veelal te klein om op het niveau van specialisme conclusies te verbinden aan de resultaten.'

Volgens Sliker vormt de uitslag een pleidooi om supervisors individueel te beoordelen op hun kwaliteiten als begeleider. 'Omdat veel arts-assistenten wel eens géén goede supervisie krijgen en dat vaak aan de persoon ligt die hen begeleidt, is het goed om supervisors feedback te geven. Binnen sommige specialismen in het Radboud wordt dit al gedaan. Het zou goed zijn als dit overal gebeurt. Vanuit de afdeling Kwaliteit van Zorg is men bezig om een UMC-breed instrument hiervoor te ontwikkelen.'

107 van de 128 arts-assistenten vinden de begeleiding door hun supervisor goed of uitstekend.

Foto: Flip Franssen

Bijeenkomst voor promovendi

Op 27 februari vindt er voor de circa 800 promovendi in het UMC St Radboud een bijeenkomst plaats. 'Wij willen inventariseren of het wenselijk en mogelijk is om een UMCN-promovendi-orgaan op te richten,' vertelt arts-onderzoeker Urologie Alexander Stillebroer. 'Tijdens de bijeenkomst willen we knelpunten en ideeën bespreken en vervolgens een plan voorleggen aan de UMC-raad.'

Volgens de voorbereidende werkgroep is de vertegenwoordiging van promovendi nu niet goed geregeld. 'Het Radboud is afgevaardigd in het lokaal Promovendi Overleg Nijmegen (PON), maar tot op heden zijn dit enkel promovendi van het NCEBP en de gekozen vertegenwoordiger binnen de UMC-raad. Er zijn in het Radboud echter veel meer promovendi werkzaam, binnen het NCMLS,

Tandheelkunde en andere klinische afdelingen.' Nu het Radboud zes onderzoeksinstituten gaat vormen, lijkt het de werkgroep een ideaal moment om de vertegenwoordiging beter te regelen. 'Eigenlijk zou ieder instituut een eigen promovendi-overlegorgaan moeten hebben, met afgevaardigden in een UMC-breed orgaan, dat banden onderhoudt met de UMC-raad en een vertegenwoordiger afvaardigt naar het PON. Op deze wijze komen knelpunten sneller boven en kan er – zonodig – meteen centraal op worden ingesprongen. Bovendien biedt deze structuur ook de mogelijkheid tot netwerken.'

Alle belangstellende promovendi worden uitgenodigd de bijeenkomst bij te wonen: 27 februari 16.30 – 17.15 uur, vergaderruimte A-gebouw, kamer 279, route 634